

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. Пловдив, 10.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Нестор Сп. Спасов

Членове: Емилия Ат. Брусева
Радка Д. Чолакова

при участието на секретаря Катя Н. Митева
като разгледа докладваното от Емилия Ат. Брусева Въззивно търговско дело
№ 20215001000645 по описа за 2021 година

Производство по чл.258 и сл. от ГПК.

Постъпила е въззивна жалба от Я.. Е. Я.. ЕГН *****, от гр. С.З., ул. „Д.Т.С. ****“ - чрез пълномощника му адв. П.К. със съдебен адрес: гр. С.З., **** против решение №260225/27.05.2021г., постановено по т.д. № 74/2020г. по описа на Окръжен съд – гр. С.З., В ЧАСТТА с която са отхвърлени предявените от Я.. Е. Я.. против ЗД ”Б. И.”АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С. **** за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди от претърпените болки и страдания от нанесените травми вследствие на ПТП, настъпило на 19.10.2018 г. в гр. С.З., а именно фрактури на шиловидния израстък на дясна лъчева кост и четвърта предкиткова кост на дясната ръка, контузия на главата и лицето, мозъчно сътресение, разкъсно-контузни рани по външния нос и клепачите на лявото око, множество порезни рани по челото, горния клепач на лявото око, външния нос и горната устна на устата, контузия на гръден кош с кръвонасядане по дясна предна гръдна половина, кръвонасядане и охлузване по лявото коляно, ведно със законната лихва от 26.11.2018 г., **за разликата**

над уважения размер от 28 000 лева до претендиания размер от 45 000 лева, както и за заплащане на обезщетение за имуществени вреди - извършени разходи по лечението и възстановяването вследствие на нанесените травми в резултат на ПТП, ведно със законната лихва от 26.11.2018 г., за разликата над уважения размер от 94.92 лева до претендиания размер от 118.65 лева.

В жалбата са изложени оплаквания за необоснованост на решението и за нарушение на материалния закон. Посочва се, че първоинстанционният съд неправилно е приложил критерия за справедливост при определяне размера за обезщетението за неимуществени вреди. Жалбоподателят счита, че определения размер на обезщетението от 35 000 лева не репари адекватно претърпените вреди. Счита също, че съдът неправилно е приел наличие на съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия и е определил неговия процент на 20 %. Моли въззивния съд да отмени обжалваното решение и по същество да постанови друго, с което пре предявените искове против застрахователя да бъдат уважени в пълния им предявен размер.

Въззиваемата страна против ЗД "Б. И." АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С. **** изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на разноските пред въззивната инстанция.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено следното:

Обективно съединени искове с правно основание чл.432 от Кодекса за застраховането. Касае се за пряк иск, предявен от увредения против застрахователя.

Ищецът Я. Е. Я. ЕГН *****, от гр. С.З., ул. „Д.Т.С. ****“ твърди, че на 19.10.2018г. е пострадал при автомобилна катастрофа, причинена от С.Т.Т. при управление на лек автомобил, марка „М.“, модел „*** **“, рег. № ** ***. Твърди, че вследствие на ПТП е получил множество увреждания, изразяващи се в фрактури на щитовидния израстък на дясна ръка и четвърта предкитова кост на дясната ръка, контузия на главата и лицето, мозъчно сътресение, разкъсно-контузни рани по външния нос и клепачите на лявото око, множество порезни рани по челото, горния клепач на лявото око, външния нос и горната устна на устата, контузия на гръден кош с

кръвонасядане по дясна предна гръдна половина, кръвонасядане и охлузване по лявото коляно. Твърди, че срещу виновния водач С.Т.Т. е образувано НОХД № 836/2020г. на РС – С.З., приключило със споразумение, одобрено от съда в о.с.з. на 15.05.2020г, с което С.Т.Т. е призната за виновна за деяние, съставляващо престъпление по чл.343 ал.3, б. „а" предл. 2-ро вр. с чл.343 ал.1 б.,б" вр. с чл.342 ал. 1 от НК, за това, че на 19.10.2018г. в гр. С.З., по пътното платно на ****, в района на кръстовището на **** с ул. „О.П." при управление на моторно превозно средство - лек автомобил марка "М.", модел "* **", с рег. № ** ***** **, нарушила правилата за движение, предвидени в Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и Правилника за неговото приложение (ППЗДвП), както следва: чл. 50а от ЗДвП: "Забранено е навлизането в кръстовище дори и при разрешаващ сигнал на светофара, ако обстановката в кръстовището ще принуди водача да спре в кръстовището или да възпрепятства напречното движение", чл. 84 ал.2 ППЗДвП: „При завиване наляво за навлизане в друг път водачът на завиващото нерелсово пътено превозно средство е длъжен да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства“, като при извършване на маневра ляв завой на кръстовището, не пропуснала движещия се по път с предимство на зелен сигнал на светофарната уредба лек автомобил марка "А.П. **", с рег. № ** ***** ** и по непредпазливост причинила средни телесни повреди на повече от едно лице, а именно: средна телесна повреда на Г.Е. Я., изразяваща се в „отворено счупване на капачката на дясното коляно“, което е причинило трайно затруднение на движенията на десния крак за срок по-дълъг от 30 дни и средна телесна повреда на Я.. Е. Я., изразяваща се в „счупване на областта на процесус стилуидеус /шиловиден израстък в долния край/ на дясна лъчева кост и четвърта предкиткова кост“, което е причинило трайно затруднение на движенията на горния крайник за срок по-дълъг от 30 дни.

Твърди, че към датата на ПТП отговорността на водача на МПС е била покрита от застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника ЗД „Б.И.“ АД по застрахователна полица ВО/02/***** със срок на валидност от 13.07.2018 г. до 12.07.2019 г.

Претендира заплащане на обезщетение за тези вреди пряко от застрахователя. Моли съда да осъди ответника да му заплати обезщетение за неимуществени вреди за болките и страданията вследствие травматичните увреждания, получени в резултат на цитираното ПТП в размер на 45 000 лева,

както обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в заплатени средства за лечение и възстановяване в размер на 118.65 лева, представляващи: 75.45 лева заплатени за медикаменти по 2 бр. касови бележки от 20.10.2018 г., 23.20 лева заплатени за болничен престой - потребителска такса по клинична пътека - по фактура №*****/23.10.2018 г. И 20 лева заплатени такси за административни болнични услуги - копия на образно изследване - по фактура №*****/23.10.2018 г. и Фактура №*****/23.10.2018 г., ведно със законната лихва върху главницата от 26.11.2018 г. - датата на която ЗД "Б. И." АД е постановило отказ да изплати обезщетение по заведената на 06.11.2018 г. застрахователна претенция по чл. 380 от КЗ до окончателно изплащане на сумата, както и разноските по делото.

Ответникът ЗД "Б.И." АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С. **** оспорва предявените искове. Оспорва виновността на водача, чиято отговорност е застрахована при него, механизма на ПТП, при който се твърди да е пострадал ищеца, причинната връзка между ПТП и твърдените травматични увреждания и тяхното наличие. Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия, като се твърди също да е нарушил правилата за движение по пътищата като не е използвал обезопасителния колан за пътник в автомобил. Твърди, че претендираното обезщетение за неимуществени вреди е прекалено завишено по размер. Оспорва и претенцията за заплащане на лихва, считано от 26.11.2018г. като твърди, че самия ищец е изпаднал в забава, поради непредставяне на всички необходими документи за релевантните за определянето на застрахователното обезщетение обстоятелства, което освобождава застрахователя от последиците на собствената му забава. Оспорва твърденията за извършени разходи за лечение и възстановяване, претендирани като обезщетение за имуществени вреди. Евертуално твърди, че претърпените от ищеца вреди са в доста по-малък от претендирания размер.

Видно от приложеното наказателно дело №836/2020г. по описа на РС – С.З. и от представения Протокол от 15.05.2020г. по НОХД №836/2020г. на Районен съд – С.З., С.Т.Т. е сключила Споразумение, одобрено от съда, с което е призната за виновен в извършването на деяние, съставляващо престъпление по чл.343 ал.3, б. „а" предл. 2-ро вр. с чл.343 ал.1 б.„б" вр. с

чл.342 ал. 1 от НК, за това, че на 19.10.2018г. в гр. С.З., по пътното платно на ****, в района на кръстовището на **** с ул. „О.П.“ при управление на моторно превозно средство - лек автомобил марка "М.", модел "* ****", с рег. № ** **** **, нарушила правилата за движение, предвидени в Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и Правилника за неговото приложение (ППЗДвП), както следва: чл. 50а от ЗДвП: "Забранено е навлизането в кръстовище дори и при разрешаващ сигнал на светофара, ако обстановката в кръстовището ще принуди водача да спре в кръстовището или да възпрепятства напречното движение", чл. 84 ал.2 ППЗДвП: „При завиване наляво за навлизане в друг път водачът на завиващото нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства“, като при извършване на маневра ляв завой на кръстовището, не пропуснала движещия се по път с предимство на зелен сигнал на светофарната уредба лек автомобил марка "А.П. ****", с рег. № ** **** ** и по непредпазливост причинила средни телесни повреди на повече от едно лице, а именно: средна телесна повреда на Г. Е. Я., изразяваща се в „отворено счупване на капачката на дясното коляно“, което е причинило трайно затруднение на движенията на десния крак за срок по-дълъг от 30 дни и средна телесна повреда на Я. Е. Я., изразяваща се в „счупване на в областта на процесус стилуидеус /шиловиден израстък в долния край/ на дясна лъчева кост и четвърта предкиткова кост“, което е причинило трайно затруднение на движенията на горния крайник за срок по-дълъг от 30 дни.

Съгласно чл.383 ал.1 от НПК одобреното от съда споразумение има последиците на влязла в сила присъда. Съгласно чл.300 от ГПК влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца.

За процесното ПТП е съставен и Констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 19.10.2018г. Документът е съставен и носи подписа на длъжностно лице - посетилия произшествието и извършил оглед автоконтрольор в сектор ПП при ОД на МВР – С.З.. Видно от същия водачът на МПС марка "М.", модел "* ****", с рег. № ** **** ** при маневра завой на ляво не пропуска движещия се по път с предимство лек автомобил марка „А.П. ****“ с ДК № ** **** **, управлявано от Г. Я., в

резултат на което настъпва удар между двата автомобила. Съгласно чл.179 от ГПК официален документ, издаден от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред, съставлява доказателство за изявленията пред него и за извършените от него и пред него действия. Протоколът за ПТП, издаден от органите на МВР, е официален свидетелстващ документ и има обвързваща доказателствена сила относно фактите, осъществени от или в присъствието на длъжностното лице. Тази доказателствена сила се отнася до установяване, че фактите са се осъществили така, както е отразено в този документ. В случая ответникът не оспорва автентичността на Акта за ПТП или удостоверителната компетентност на актосъставителя или реда по който е съставен акта. Той не ангажира доказателства за оборване на материалната доказателствена стойност на Протокола за ПТП. Ето защо тя следва да бъде зачетена като се приеме, че фактите са се осъществили така, както е отразено в протокола. В този смисъл е и постановеното в производство по чл.290 от ГПК Решение № 24 от 10.03.2011 г. на ВКС по т. д. № 444/2010 г., I т. о., ТК.

Не се спори относно обстоятелството, че за лек автомобил с рег.№ **** ** е сключена застраховка „Гражданска отговорност“ между собственика на автомобила и ЗД „Б.И.“ АД за периода от 13.07.2018 г. до 12.07.2019 г. Следователно водачът на МПС С.Т.Т. като причинител на увреждането е бил застрахован при ответника по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Именно в периода на действие на застрахователния договор – на 19.10.2018г. - е настъпило и увреждането при ПТП, представляващо застрахователно събитие. Съгласно чл.429 от КЗ с договора за застраховка "Гражданска отговорност" застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие.

Съгласно чл.432 ал.1 от Кодекса за застраховането у вреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" при

спазване на изискванията на чл.380 от КЗ.

Следва да се приеме наличие на валидно застрахователно правоотношение, обуславящо ангажиране отговорността на застрахователя за причинените от застрахования вреди на третото лице - ищец.

Във връзка със спора между страните относно причината и механизма на ПТП, както и относно противоправното поведение водача на лекия автомобил марка "М.", модел " * ****", с рег. № ** **** ** е допусната съдебна автотехническа експертиза с вещо лице инж. Т. П.а и повторна такава с вещо лице инж. С.Н.. От заключението на вещото лице П.а се установява, че процесното ПТП е настъпило на 19.10.2018 г. около 20:37 ч. като лек автомобил „М.“ с рег. № ** **** **, управляван от С.Т. се е движил по бул. „Ц.С.В.“ посока изток. На кръстовището с ул. „О.П.“ водачът е спрял в лентата, предназначена за завиване наляво на червен сигнал на светофара. След светване на зелен, разрешаващ сигнал, водачът е потеглил и е предприел маневрата „завиване наляво“, с намерението да продължи движението си на север. В същото време в посока запад по бул. „Ц.С.В.“ се е движил л.а. А.Р. с рег. № ** **** **, управляван от Г. Я.. На кръстовището с ул. „О.П.“ водачът е имал намерение да продължи движението си на право. На около 8,30 м източно от северната граница на платното за движение и на около 2,00 м южно от ориентира настъпва удар между двата автомобила. За л.а. М. ударът е в странична предна дясна част, в областта на преден десен калник и предна дясна колонка, а за л.а. А.Р. ударът е челен, по цялата ширина на предните му състави. В резултат от настъпилия удар л.а. М. се върти наляво около вертикалната си ос и се установява в покой с предната си част, насочена на югозапад, а л.а. А.Р. е променил посоката си надясно и се е установил в покой с предна част, насочена на северозапад. Вследствие на ПТП водачът на л.а. А.Р. и пътника в него са получили травматични увреждания. Техническите причини за настъпване на ПТП са субективните действия на водача на л.а. М. С.Т., като при предприемане на маневрата „завиване наляво“ не се е съобразила със скоростта и положението на насрещно движещия се л.а. А.Р. и е пресякла траекторията на движението му, както и субективните действия на водача на л.а. А.Р., който не е възприел своевременно опасността за движението си и не е задействал спирачната система, за да намали скоростта или да спре. ПТП е възникнало на прав участък от пътя. Няма данни за прегради, които да възпрепятстват водача на л.а. М. да възприеме насрещно

движещия се автомобил.

Скоростта на движение на л.а. А.Р. преди и в момента на удара е около 72 км/ч., а скоростта на движение на л.а. М. преди и в момента на удара е около 10 км/ч. Мнението на експерта е, че водачите и на двата автомобиля са имали техническата възможност да предотвратят ПТП.

Водачът на л.а. М. е имал техническата възможност да предотврати ПТП, като наблюдава непрекъснато пътната обстановка и преди да предприеме маневрата „завиване наляво“ се убеди, че няма да създаде опасност за движението на насрещно движещия се л.а. А.Р..

Водачът Г. Е. Я. е имал техническа възможност да предотврати настъпилото ПТП, ако се е движил с максимално допустимата за този участък скорост от 50 км/ч.

От заключенията на двете автотехнически експертизи – първоначална и повторна може да се направи извод, че процесното ПТП се дължи на противоправното поведение на водача на лекия автомобил лек автомобил „М.“ с рег. № ** **** **, управляван от С.Т.. С действията си тя е нарушила конкретни изисквания и норми, предвидени в ЗДвП като при маневра завои на ляво не пропуска движещия се по път с предимство лек автомобил марка „А.П. ***“.

Относно причинната връзка между ПТП и травмите, получени от ищеца, който е бил пътник в лекия автомобил марка „А.П. ***“ е допусната съдебно – медицинска експертиза. От заключението на д-р Т.П. се установява, че Я. Е. Я. е получил следните травми: Контузия на главата и лицето. Мозъчно сътресение. Множество порезни рани по челото, горния клепач на лявото око, външния нос и горната устна на устата. Разкъсно-контузни рани по носа. Контузия на гръдния кош с кръвонасядане по дясна предна гръдна половина. Счупване на шиловидния израстък на дясната лъчева кост и четвърта предкиткова кост на дясната ръка. Кръвонасядане и охлузване по лявото коляно.

Според експертизата описаните травматични увреждания напълно отговарят да са получени по начин и време, каквито са данните в исковата молба, а именно при настъпило ПТП на 19.10.2018г., от удари в изпъкналите части и детайли в купето на катастрофирал автомобил. Механизмът на причиняване на уврежданията при Я.Я. в конкретния случай е: Удари на

главата в областта на лицето в предното панорамно стъкло на автомобила, както и вероятно удар в областта на ръката при подпиране в предното табло в купето на катастрофиралия автомобил.

Ето защо следва да се приеме наличие на причинна връзка между ПТП и травматичните увреждания на ищеца.

За вредите и техния размер:

От заключението на вещото лице д-р П. по допуснатата съдебно – медицинска експертиза, че установява, че претърпените от ищеца болки и страдания са били интензивни касателно травматични увреждания на левия горен крайник за период от около месец. Като в следващия период до пълно възстановяване на движенията, пострадалият също е изпитвал болки и дискомфорт. При правилно протичане на оздравителния процес до пълно възстановяване на движенията в областта на десния горен крайник е бил необходим период от около два месеца. Останалите травматични увреждания са отшумели за период от около три седмици. При извършения преглед от вещото лице на пострадалия към датата на експертизата пред първоинстанционния съд се установява в областта на лицето пръснати белези от получените рани при ПТП – белег с дължина 7 мм по вътрешния край на дясната вежда към основата на носа, по горния клепач на лявото око – ръбец с дължина 7 мм, по кожата на лявата ноздра – дъговиден линеен ръбец и по кожната част на горната устна в дясно – групирани линейни ръбци. Налице е и болезненост при опипване и движение върху проекцията на четвърта предкичкова кост на дясната ръка, която е била счупена при процесното ПТП.

От показанията на Д.С.П. се установява, че след ПТП Я. е бил в болница за около седмица и впоследствие се е възстановявал в къщи около месец. Понастоящем е възстановен, но се оплаква от болки в ръцете. След ПТП ищецът е бил депресиран, постоянно мълчал, не искал да говори с никой, отпращал е свидетеля, оплаквал се е от главоболие. Затруднявал се е да взема разни неща и да държи чашата си. От показанията на свидетеля И.Т.Т. се установява, че Я. е бил със счупена ръка, а лицето му е било обезобразено. В болница е бил около 5 -6 дни, впоследствие се е възстановявал в къщи, не е работил 3 – 4 месеца. Свидетелят го е посещавал през този период, носел му е продукти, за ищеца са се грижили родителите му. Той се е движел свободно и се е къпел сам, но за дейности, свързани с

ръцете се е налагала чужда помощ. Свидетелят посочва, че Я. е бил зле психически, но не му е известно да е посещавал психолог или психиатър, за да получи помощ.

Съдът кредитира показанията на свидетелите, тъй като същите имат преки и непосредствени впечатления както от физическото, така и от психическото и емоционалното и състояние на ищеца след инцидента. Техните показания се подкрепят и от представената медицинска документация, и от приетото експертно заключение. Във връзка с интензитета на болките и страданията по делото е прието заключение на съдебно – медицинска експертиза, изводите на които са описани по-горе в мотивната част.

С оглед на така събраните доказателства съдът намира предявените иски за заплащане на обезщетение за репарация на търпените от ищеца болки и страдания за основателни. Същият е претърпял значителни по степен болки и страдания. Възстановителният процес е продължил около 2 – 3 месеца. Това навежда на извод за основателност на заявената претенция за обезщетение.

При определяне на размера на обезщетението за неимуществените вреди следва да се отчетат характера и степента на уврежданията, интензитета и продължителността на търпените физически болки и страдания, как е протекъл оздравителния процес и колко е продължил той, дали ли е възможност за пълно възстановяване от травмата, респ. има ли възможност за бъдещо влошаване на състоянието, причинените морални и психически страдания, както и социално-икономическите условия в страната.

В случая първоинстанционният съд правилно е приложил критерия за справедливост при определяне размера на обезщетението като е съобразил степента и интензитета на търпените болки и страдания, както и продължителността на възстановителен период, съчетан с обездвижване на ръката за период от около два месеца и затруднения в движенията.

Като се съобразят тези обстоятелства настоящия състав счита, че определеното от първоинстанционния съд обезщетение за неимуществени вреди в размер на 35 000 лева е справедливо.

Наведеното от жалбоподателя възражение за съпричиняване на ПТП от страна на ищеца е основателно. От заключението на вещото лице С.Н. по

допуснатата автотехническа експертиза се установява, че триточковите раменно бедрени инерционни обезопасителни колани имат два заключващи механизма. Единият се задейства от настъпването на голямото закъснително движение, при челен удар. Вторият се задейства от голямата центробежна сила, създадена от развиването на барабана, на който е навит колана, вследствие на политането на тялото на пътника напред. При челен удар не е възможно едновременно да не сработят и двата заключващи механизма на който и да е от коланите на л. а. „А.Р.“, в това число и колана на предната дясна седалка. Това заключение подкрепя изводите на вещото лице инж. Т. П.а по първоначалната съдебна автотехническа експертиза, че при коланите на л.а. „А.Р.“ на предните седалки не съществува възможност при ПТП с механизъм като процесния, инерционният заключващ механизъм на обезопасителния колан да не сработи.

От заключението на вещото лице д-р П. се установява, че получените увреждания в областта на лицето на пострадалия Я.Я. не биха се получили, ако е бил с правилно поставен и работещ обезопасителен колан, тъй като тялото нямаше да има възможност при удара да полети толкова напред, за да достигне и контактува с панорамното стъкло.

Обстоятелството, че ищецът като пътник на предна дясна седалка в л. а. „А.Р.“ е бил без предпазен обезопасителен колан към момента на ПТП, се установява и от свидетелските показания на свидетелката С.Т. – водач на другия автомобил – участник в ПТП, която твърди, че в рамките на няколко секунди е стигнала до автомобила, в който е пътувал ищеца и е забелязала неговото положение и състояние.

Ето защо следва да се приеме наличие на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца. Нараняванията на лицето същият не би получил, ако бе поставил обезопасителен колан, тъй като тялото му не би се придвижило толкова напред, достигайки панорамното стъкло. Относно травматичното увреждане на ръката – нейното движение е свободно и не зависи от правилно поставен предпазен колан. По тази причина съпричиняването следва да се определи на 20 %.

С прилагане на 20 % коефициент на съпричиняване на вредоносния резултат, претенцията за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди следва да се уважи в размер на 28 000 лева.

По отношение на имуществените вреди: Видно от представените фактури, всяка от които придружена от касов бон, както и резултати от проведени изследвания, ищецът е заплатил такси за извършени изследвания, запис на резултатите и болничен престой. От заключението на вещото лице д-р П. е установява, че всички приложени и описани в описателната част на експертизата разходи, удостоверени чрез надлежни финансови документи са във връзка с проведеното лечение на Я.Я., и са в причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП на 19.10.2018 г. Следователно претенцията за обезщетение за имуществени вреди е основателна в пълния и заявен размер от 118.65 лева. С прилагане на 20 % коефициент на съпричиняване на вредоносния резултат, тя следва да се уважи в размер на 94.92 лева.

До същите правни изводи е достигнал и първоинстанционния съд, поради което решението му като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

На основание чл. 78 ал.3 от ГПК жалбоподателят – ищец Я.. Е. Я.. ЕГН *****, от гр. С.З., ул. „Д.Т.С. ****“ - чрез пълномощника му адв. П.К. със съдебен адрес: гр. С.З., **** следва да бъде осъден да заплати на ЗД ”Б. И.”АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С. **** сумата 1320 лева – разноски по делото пред въззивната инстанция. Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, тъй като същото е определено в размер на минимума по чл.7 ал.2 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения съобразно обжалваемия интерес с начислен 20 % ДДС.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.272 от ГПК, Пловдивският Апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №260225/27.05.2021г., постановено по т.д. № 74/2020г. по описа на Окръжен съд – гр. С.З., В ЧАСТТА с която са отхвърлени предявените от Я.. Е. Я.. против ЗД ”Б. И.”АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С. **** за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди от претърпените болки и страдания от нанесените травми вследствие на ПТП, настъпило на 19.10.2018 г. в гр. С.З., а именно

фрактури на шиловидния израстък на дясна лъчева кост и четвърта предкиткова кост на дясната ръка, контузия на главата и лицето, мозъчно сътресение, разкъсно-контузни рани по външния нос и клепачите на лявото око, множество порезни рани по челото, горния клепач на лявото око, външния нос и горната устна на устата, контузия на гръден кош с кръвонасядане по дясна предна гръдна половина, кръвонасядане и охлузване по лявото коляно, ведно със законната лихва от 26.11.2018 г., **за разликата над уважения размер от 28 000 лева до претендиания размер от 45 000 лева**, както и за заплащане на обезщетение за имуществени вреди - извършени разходи по лечението и възстановяването вследствие на нанесените травми в резултат на ПТП, ведно със законната лихва от 26.11.2018 г., **за разликата над уважения размер от 94.92 лева до претендиания размер от 118.65 лева.**

В останалата част решението не е обжалвано и е влязло в сила.

ОСЪЖДА Я.. Е. Я.. ЕГН *****, от гр. С.З., ул. „Д.Т.С. ****“, със съдебен адрес: гр. С.З., **** – адв. П.К. да заплати на ЗД ”Б. И.”АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С. **** сумата 1320 лева – разноси по делото пред въззивната инстанция.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от съобщаването му на страните, при наличие на предпоставките по чл.280 от ГПК.

Препис от решението да се връчи на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____